

İlgili Kanun / Madde
4857 S. İşK/18-21
6356 S. STK/25

ANTALYA
BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ
10.HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2026/1675

Karar No. 2026/1742

Tarihi: 25.06.2026

●İŞÇİNİN AMİRİNE KÜFRETMESİ
●HAKLI NEDENLE FESİH

ÖZETİ: Dosyada mevcut tutanak incelendiğinde davacının şefi olan M.D'e bağırıp çağırıp sinkaflı küfür ettiğinin tutanak altına alındığı görülmüştür. Davalı tanığı olarak dinlenen M. ve S. tutanak içeriğini doğrulamışlar, bu kapsamda tanık Mustafa'nın beyanına göre davacının Şef M.'ya yönelik olarak "terbiyesizsin, bana böyle davranamazsın, sen milletin yattığı kadını kadın olarak almış birisin" şeklinde tanık S'in beyanına göre ise "yönetimde şerefsiz sende şerefsizsin, başkasının altında yatan karıyı kendine karı yaparsın" şeklinde sözler söylediği ifade edilmiştir. Davacı tanığı O da tartışma olayını doğrulamıştır. Tanık M'nın söylenmediği halde söylenmiş gibi eşinin iffetini ortaya koyacak şekilde sözler sarf edildiğini beyan etmesi hayatın olağan akışına Türk örf, adet ve yaklaşımlarına aykırıdır. Kabul edilen bu duruma göre davacının iş sözleşmesinin feshi 4857 sayılı Yasanın 25/II-b hükmüne uygun olup işverence gerçekleştirilen fesih haklı nedene dayandığından davanın reddi yerine kabulüne karar verilmesi usul ve yasaya aykırı olmuştur.

Yukarıda mahkemesi ile esas ve karar numarası yazılı dosyada verilen karara karşı istinaf başvurusunda bulunulmakla yapılan inceleme sonunda;

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ:

İDDİA: Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; Davacının, 10/04/2014 tarihinden 31/03/2018 tarihine kadar farklı şirketler bünyesinde, davalı Akdeniz

Üniversitesi'nde çalıştığını, 01/04/2018 tarihinden 28/03/2025 tarihine kadar da kesintisiz ve kadrolu temizlik görevlisi olarak çalıştığını, iş akdinin 28/03/2025 tarihinde haklı ve geçerli sebep gösterilmeksizin feshedildiğini, savunmasını dahi alınmadığını, hukuka aykırı bir şekilde feshinin olduğunu, davacının iş akdinin 28/03/2025 tarihinde, davalı işveren tarafından tamamen tek taraflı, asılsız iddialar üzerine, somut delil ileri sürülmeksizin ve gerçeğe aykırı şekilde feshedildiğini, feshin son çare olması İlkesinin ihlal edildiğini, açıklanan nedenlerle, davacı tarafça tek taraflı yapılan iş sözleşmesinin feshinin geçersizliğine ve davacının işe iadesine, İş Kanunu madde 21/1 hükmü uyarınca uygulanacak yasal faizi ile birlikte 8 aylık işe başlatmama tazminatına, İş Kanunu Madde 21/3 hüküm, uyarınca, dava tarihindeki ücret esas alınarak, yine dava tarihinden itibaren işleyecek olan mevduata uygulanacak en yüksek faiziyle birlikte 4 aylık boşta geçen süre ücretine, vekalet ücreti, yargılama giderleri ve sair her türlü ücretin davalıdan tahminine, karar verilmesini dava ve talep etmiştir.

CEVAP: Davalı vekili cevap dilekçesinde özetle; Davalı Üniversiteye bağlı hastane Acil Servis bölgesinde 26/03/2025 tarihinde çıkan yangın sebebiyle kampüs bölgesindeki birimlerden, yatan hastaların tahliyesine ve diğer acil tahliye işlemlerine destek olmak amacıyla personel görevlendirildiğini, davacının da diğer personel ile birlikte yangın sürecinde destek personel olarak görevlendirildiğini, davacının, kendisine verilen görevi yapmaktan imtina ettiğini, yardım için organize olan diğer çalışanların işlerini yapmalarına engel olduğunu, kurum üst yöneticilerine hakaret içerikli sözler sarf ettiğini, davacı hakkında tutulan tutanaklar incelenerek yapılan değerlendirme neticesinde 4857 sayılı İş Kanunu'nun 25 inci maddesinin II-ahlak ve iyi niyet kurallarına uymayan haller ve benzerleri başlığı altında (b) bendinde yer alan işçinin, işveren yahut bunların aile üyelerinden birinin şeref ve namusuna dokunacak sözler sarf etmesi fiilini işlediği kanaatine varıldığını, 28/03/2025 tarihinde davacının belirsiz süreli iş sözleşmesinin davalı Üniversite tarafından haklı nedenle fesih edildiğini, yapılan fesih işleminin hukuka uygun olduğunu, açıklanan nedenlerle, hiçbir hukuki dayanağı olmayan davanın reddine, yargılama giderleri ve avukatlık ücretinin davacı tarafa yükletilmesine karar verilmesini, davalı Üniversitenin, 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 56/B ve Harçlar Kanunu'nun 13/J maddesi gereği harçtan muaf olduğu hususunun mahkeme nezdinde gerçekleştirilecek işlemlerde ve mahkemece alınacak kararlarda dikkate alınmasını talep etmiştir.

İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI: Mahkemece davanın kabulüne karar verilmiştir.

İSTİNAF SEBEPLERİ: Karara karşı, davalı tarafça istinaf yoluna başvurulmuştur.

Davalı vekili istinaf dilekçesinde özetle; davacının kurum üst yöneticilerine ve amirlerine hakaret ve küfür etmesi nedeniyle iş akdinin haklı nedenle feshedildiğini, bu durumun 3 kişi tarafından imzalanan tutanak ve imza atan

kişilerin duruşmada alınan ifadeleri ile davacının amirine aile şerefini hedef alarak hakaret içerikli sözler sarf ettiğinin ispatlandığını, bu nedenle davacının iş sözleşmesi 4857 sayılı Kanun'un 25/II-b bendi gereğince haklı nedenle feshedildiğinden işbu davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

DEĞERLENDİRME VE SONUÇ: Dairemizce dosya üzerinde ileri sürülen istinaf nedenleri ve HMK'nın 355. Maddesi gereği re'sen kamu düzenine aykırılık yönünden yapılan inceleme neticesinde;

Dava, feshin geçersizliğinin tespiti ve davacının işe iadesi ile parasal sonuçlarına karar verilmesi isteklerinden ibarettir.

İlk derece mahkemesince davanın kabulüne karar verilmiş, karar davalı vekilince istinaf edilmiştir.

Fesih yazısı incelendiğinde davacının iş sözleşmesinin kurum üst yöneticilerine ve amirlerine hakaret ve küfür ettiğinden bahisle 4857 sayılı Kanunun 25/2. maddesi gereği feshedildiği anlaşılmaktadır.

Dosyada mevcut tutanak incelendiğinde davacının şefi olan M. D'e bağırıp çağırıp sinkaflı küfür ettiğinin tutanak altına alındığı görülmüştür. Davalı tanığı olarak dinlenen M. ve S. tutanak içeriğini doğrulamışlar, bu kapsamda tanık Mustafa'nın beyanına göre davacının Şef M.'ya yönelik olarak "terbiyesizsin, bana böyle davranamazsın, sen milletin yattığı kadını kadın olarak almış birisin" şeklinde tanık S'in beyanına göre ise "yönetimde şerefsiz sende şerefsizsin, başkasının altında yatan karıyı kendine karı yaparsın" şeklinde sözler söylediği ifade edilmiştir. Davacı tanığı O da tartışma olayını doğrulamıştır. Tanık M'nın söylenmediği halde söylenmiş gibi eşinin iffetini ortaya koyacak şekilde sözler sarf edildiğini beyan etmesi hayatın olağan akışına Türk örf, adet ve yaklaşımlarına aykırıdır. Kabul edilen bu duruma göre davacının iş sözleşmesinin feshi 4857 sayılı Yasanın 25/II-b hükmüne uygun olup işverence gerçekleştirilen fesih haklı nedene dayandığından davanın reddi yerine kabulüne karar verilmesi usul ve yasaya aykırı olmuştur.

Bu itibarla sonuç olarak davalının istinaf başvurusunun kabulü ile HMK 353/1-b-2 maddesi gereğince ilk derece mahkemesi kararının kaldırılarak davanın reddine dair yeniden esas hakkında karar vermek gerekmiş ve aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM : Yukarıda açıklanan gerekçe ve nedenlerle;

1-Davalı vekilinin istinaf başvurusunun kabulü ile HMK 353/1-b-2 maddesi gereğince ilk derece mahkemesi kararının **KALDIRILMASINA**,

2-Davanın **REDDİNE**,

3-Alınması gereken 732 TL harçtan peşin alınan 615,40 TL harcın mahsubu ile eksik olan 116,60 TL harcın davacıdan tahsili ile **HAZİNEYE İRAD KAYDINA**,

4-Davalı kendisini vekil ile temsil ettirdiğinden karar tarihinde yürürlükte bulunan **AAÜT** gereğince 45.000,00 TL vekalet ücretinin davacıdan alınarak davalıya verilmesine,

5-Davacı tarafından yapılan yargılama giderinin kendisi üzerinde bırakılmasına,

6-Davalı tarafından yapılan toplam 420 TL yargılama giderinin davacıdan alınarak davalıya verilmesine,

7-Davacı ve davalı tarafından yatırılan ve arta kalan gider avansının karar kesinleşince HMK'nın 333.maddesi uyarınca yatıran tarafa iadesine,

8-Hazine tarafından karşılanan 3.140,00 TL arabuluculuk giderinin davacıdan alınarak HAZİNEYE İRAD KAYDINA,

9-İstinaf başvurusu nedeni ile davalının dosya posta masrafı 400 TL istinaf yargılama giderinin davacıdan alınarak davalıya verilmesine,

10-Müteakip işlemlerin ilk derece mahkemesi tarafından yapılmasına,

Dair, dosya üzerinde yapılan inceleme neticesinde 7036 Sayılı İş Mahkemeleri Kanunu'nun 8/1-a maddesi gereğince KESİN olmak üzere 25/06/2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.